

بسمه تعالی

گل واژه نیایش آقای دکتر غفرانی

جلسه ۴۱ - ۱۳۹۳/۱۲/۱۸

سوره ی اخلاص

قل : مهمترین واژه سوره

قل : به این باور برسیم قائل بودن را می‌خواهیم - قولتان را می‌خواهیم که قائل باشید

اگر درون یکپارچه شده باشد با "قول موحدانه" ابراز و اظهار می‌شود

قل : یعنی تمام " علم و معرفت و فهم " خود را به " باور و اراده ی موحدانه " تبدیل ، و "قائل " بودن خود را با هر کلام و رفتاری ، ابراز کن .

هر چی تبری بیشتر باشد به وحدانیت بیشتر میرسیم -بچه فطرتا ذهنیت ندارد بتدریج کثرت بین و کثرت خواه و مشرک میشود .

۱ قل درون :توحید (تولی)

۲ قول بیرون : کافرون (تبری)

سوره ی ناس و فلق برای تنظیم سبک زندگی

قول ، اظهار، ابراز ، باور و اراده و منظور ، خالق و هر مخلوقی به صورت کلام (سخن و رفتار) است .

انواع قول در قرآن :

- "قول سدید" : محکم (اعتراض ها را سد میکند)

- "قول صواب" : درست (بیرون)

- " قول صدق " : راست ، حق (درون)

- " قول کذب " : دروغ (درون)

- " قول منکر " : حق پوش (بیرون)

- " قول زور " : ناحق ، غیر واقعی

احتمالا هر "قولی" که:

سدید و صواب و صدق نباشد ، "لغو" است .

بنابراین در "بهشت" هیچ "لغوی" شنیده نمی شود :

(/واقعہ/۲۵-۲۶)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا (۲۵) در آنجا نه بیهوده‌ای می‌شنوند و نه

[سخنی] گناه‌آلود (۲۵)

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا (۲۶) سخنی جز سلام و درود نیست (۲۶)

و یاران راست‌یاران راس

(/مریم/۶۲)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةٌ وَعِشْيَا (۶۲) در آنجا سخن بیهوده‌ای نمی‌شنوند جز

درود و روزی‌شان صبح و شام در آنجا

[آماده] است (۶۲)

این همان بهشتی است که به هر يك از

لغو ، بیان بیهوده ای است که می تواند دروغ هم نباشد :

بنابر این "مومنین" در دنیا از هر گفتار و ابراز " لغوی " ، (اعراض) می کنند . :

(۲۸ / قصص / ۵۵)

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا وَ چون لغوی بشنوند از آن روی
أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا برمی‌تابند و می‌گویند کردارهای ما از
تَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ (۵۵) آن ما و کردارهای شما از آن
شماست سلام بر شما جویای [مصاحبت]
نادانان نیستیم (۵۵)

پس قول دو نوع است :

- ۱- بازتاب هستی (درون) از قلب نشات می گیرد
 - ۲- بازتاب چیستی (بیرون) از صدر سرچشمه می گیرد
- "بعثت" و "قرائت" (نگاه بیرونی انسان) را به قول درونی تبدیل می کند :

سوره مبارکه طه آیات ۷۲ تا ۷۶

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ گفتند ما هرگز تو را بر معجزاتی که به
وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا سَوَىٰ مَا آمَدَهِ وَ [بر] آن کس که ما را
تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۷۲) پدید آورده است ترجیح نخواهیم داد پس
هر حکمی می‌خواهی بکن که تنها در
این زندگی دنیاست که [تو] حکم
می‌رانی (۷۲)

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا بِهِ پروردگارمان ایمان آوردیم تا

أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ
واداشتی بر ما ببخشاید و خدا بهتر و

(۷۳)

پایدارتر است (۷۳)

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
گنهکار رود جهنم برای اوست در آن نه

يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ (۷۴)

می‌میرد و نه زندگی می‌یابد (۷۴)

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ وَ
که کارهای شایسته انجام داده باشد برای

فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ (۷۵)

آنان درجات والا خواهد بود (۷۵)

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
بِهشتهای عدن که از زیر [درختان] آن

خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ (۷۶)

جویبارها روان است جاودانه در آن

می‌مانند و این است پاداش کسی که به

پاکی گراید (۷۶)

پس قول صادق حتما عمل آفرین است

پس قول صادق حتما عامل رستگاری است : قولوا لا اله الا الله تفلحوا

اوج قول صادقانه ندای موحدانه است

:(۲۱ / انبیاء / ۸۷-۸۸)

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ يَنْجُوهُ إِلَّا بِرَحْمَةِ رَبِّهِ إِذْ دُخِلَ فِي السُّجُودِ

تَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أُن لَّا إِلَهَ خَشْمُغِينَ رَفْت و پنداشت که ما هرگز
إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ بر او قدرتی نداریم تا در [دل] تاریکیها
(۸۷) ندا درداد که معبودی جز تو نیست

منزهی تو راستی که من از ستمکاران
بودم (۸۷)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي پس [دعای] او را برآورده کردیم و او
الْمُؤْمِنِينَ (۸۸) را از اندوه رهانیدیم و مؤمنان را [نیز]
چنین نجات می‌دهیم (۸۸)

پس سوره حتما قرائت است وقتی قول از درون است حتما موحدانه است این
خودش رستگاری است اگر از کثرت به وحدت رسیدید سوره بیان قرائت شما
ست بیان در سوره تجسم روشن تری باید پیدا کند اوج صادقانه ندای موحدانه
است

قول ابراز محض است — ندا مخاطب دارد — بیان قرائت قول است — قرائت درون
است — ابراز درون قول است

اللهم عجل لوليک الفرج